

ضایعات لارنکس و مری در بیماری هرپتیک

*دکتر ابوالحسن زوار *دکتر محمد اسماعیل آمین الشریعه *دکتر ذبیح الله ارنواز *

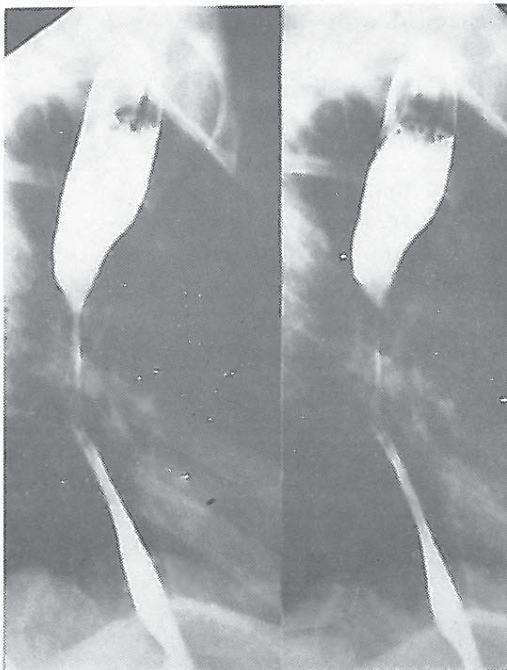
از اختصاصات قابل ذکر مطالب ذیل را میتوان بطور خلاصه بیان نمود :

۱) در دو مورد نارسائی شدید تنفسی مهمترین علائم مرحله حاد بیماری را تشکیل میداده است .

از نظر پرتونگاری تورم ناحیه فوقانی و تحتانی گلوت دیده شد .

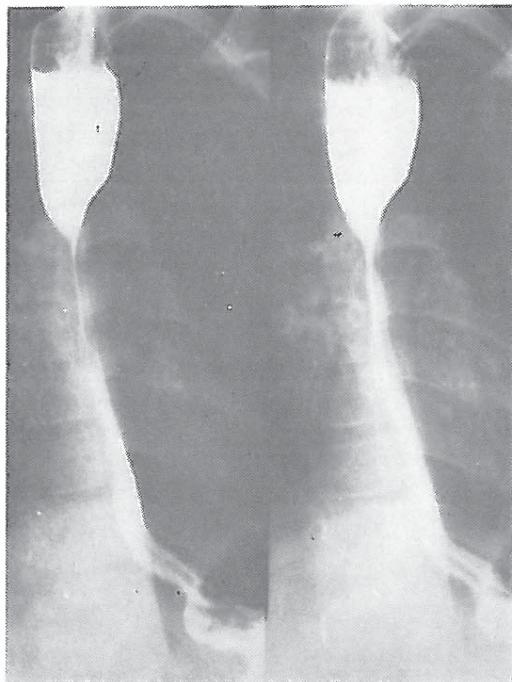
۲) در هر پنج مورد ، رادیو گرافیهای مری اختلالاتی را نشان میدهد که با آندوسکوبی مورد تائید قرار میگیرد .

۳) در سه مورد این ضایعات به تنگی عضوی مری منتهی گردیده و نمای رادیولوژیک و سیر آنها بسیار شبیه تنگیهای ایجاد شده توسط هواد سوزاننده است .

در شماره چهارم مجله آنال رادیولوژی ۱۹۷۴ توسط J. Saovegrain و همکاراش بخشی تحت عنوان فوق بیان آمده و پنج مورد از بیماری هرپتیک را که سبب ضایعات لارنکس و مری گردیده ، متذکر شده اند .
برلت تشابهی که یک مورد از بیماران ما با موارد این مؤلفین دارد ، ابتداء برای روش شدن مطلب خلاصه ای از مقاله مذکور را بیان نموده و سپس مورد شخصی را بحث مینمائیم .

بطور کلی در شرح حال ۵ موردیکه متذکر گردیده اند وجود بیماری هرپس همراه با نارسائی حاد تنفسی و تنگیهای عضوی مری را متذکر شده اند .

شکل ۱ - (الف و ب) تنگی ثابت بطول چند سانتیمتر با کناره ای منظم در ثلث میانی مری همراه با اتساع در بالای تنگی .

*دانشیاران دانشکده پزشکی - دانشگاه ملی ایران .

**رئیس گروه رادیولوژی دانشکده پزشکی - دانشگاه ملی ایران .

شکل ۲ - مورد شماره ۴ مؤلفین که تنگی را در ثلث میانی تحتانی نشان میدهد.

در رادیوسکوپی و رادیوگرافی از هری تنگی ثابت و قابل ملاحظه‌ای در ثلث میانی بطول ۸ سانتی‌متر دیده میشود که دارای کتارهای کم و بیش منظم است در حالیکه در بالای تنگی هری متسع میباشد شکل (۱) و شکل (۲).

(خ) تشخیص بیماری هرپس فقط در سه مورد از پنج هورد ذکر شده باپیدا نمودن ویروس بوده و در دو مورد فقط متنگی علائم بالینی میباشد.

(۵) هولفین را عقیده برایستکده مقابله تنگی عضوی مری از این نوع احتمال وجود بیماری هرپتیک را در صورتیکه مسئله تنگی بعلت هواد سوزاننده مطرح نباشد باید در نظر داشت.

مورد شخصی :

بهروز ب پسر پنج ساله ساکن خرم‌آباد در تاریخ ۵۳۸۲ بهمن مادر طبیعی است.

کودک تا ۲ سالگی هیچگونه ناراحتی نداشته است. در ۲ سالگی مبتای بدبیماری سرخک میگردد که همراه با یک نارسائی تنفسی شدید بوده بطوريکه احساس خفگی و ترس از آن اقوام او را وادار مینماید که ساکن تهران شوند.

علاوه عمومی سرخک بموضع خوب میشود ولی ناراحتی تنفسی بمدت ۲ سال تمام ادامه یافته و سپس بتدریج از بین میروند در حالیکه عالم یک دیسفرازی بتدریج شروع گردیده بنحوی که یکسال بعد یعنی در زمان رادیوگرافی بلع هواد غذائی جامد علا غیرممکن میباشد.

بحث و نتیجه :

حال این سوال برای ما مطرح میگردد:

اولاً بعلت شباht علائم بالینی و رادیوژیک بخصوص در عورت پنجم (از نظر سن شروع و علائم بیماری و مخصوصاً علائم رادیوژیک مری) آیا بیمار عانیز مبتای به هرپس نبوده است یا بعکس بیمار مؤلف مبتای سرخک نبوده است؟
ثانیاً چون عامل دوبیماری از عبداء ویرال میباشد آیا نمیتوان قبول کرد که در سرخک نیز بعانند هرپس را نارسائی تنفسی و تنگی عضوی مری را مبتوان داشت.

مؤلفین مقاله آنال رادیولری را عقیده بر اینستکه هرگاه در نزد نوزادی علائم نارسائی تنفسی حاد با تورم ناحیه فوقانی و تحتانی گلوت پیش آمد، باید تشخیص هرپس را در نظر داشت.

از طرف دیگر اگر در نزد کودک و یا شیرخواری تنگی مری داشته باشیم که شباht به تنگیهای باعواد سوزاننده داشته باشد و عات آن روش نشود بازهم تشخیص بیماری هرپس را باید در نظر داشت.

RESUME

Les Lesions Laryngeés et cesophagiennes de la maladie herpetique ont été decrit recemment sur 5 cas (Annales de radiologie).

Ces lesions ont évolué vers une stenose organique de l'oesophage dans 3 cas. L'aspect radiologique de ces stenoses et leur évolution sont très pronches des stenoses caustiques.

Un cas personnel de stenose oesophagienne de ce même type, 3 ans après une épisode aigue d'une rougeole suivi d'une gêne respiratoire

persistante pendant 2 ans est présent.

Vue le diagnostic basé uniquement sur l'anamnèse des parents on se pose les questions suivante:

1. Est-ce que notre malade a vraiment été atteint d'une maladie rougeoleuse ou d'une affection herpetique.
2. Vue l'étiologie virale des deux affection, les stenoses organiques de l'oesophage peuvent également se voir dans la rougeole?

BIBLIOGRAPHIE

1. Bach., Shaefer P. et Babinet M. — Primo-infection herpetique benigne chez un nouveau-né. Sem. Hôp. Paris, 1966, 42, 57-59.
2. R. Bastin, M. Morin, J. Frottier et J. L. Vildé. Maladies infectieuses et parasitaires pathologie medicale. Vol. 9, 1971, Flammarion Médecine.
3. Becker W.B., Kipps A. et McKenzie D. — Disseminated herpes simplex virus infection. Amer. J. Dis. Child., 1968, 115, I. 8.
4. Felder J., Mühlthalter J. P. et Krech U. — Herpes simplex generalisatus. Eigener Fall und Kasnisticher ubublick. Helv. Paediat. Acta, 1960, 5, 451-470.
5. Hovig D. E., Hodgman J. E., Mathies A. W., Levan N. et Portnay B. — Herpes virus hominis (simplex) infection in the newborn. Amer. J. Dis. Child., 1968, 115, 438-444.
6. Laboureau J. P., Letouze P., Caldera R., Lallemand D. et Rossier A. — Les lésions œsophagiennes dans l'herpes néonatal. Ann Pédiat., 1973, 20, 235-340.
7. D. Lallemand, G. Huault, J. P. Laboureau et J. Sauvegrain. Lesions Laryngees et œsophagiennes de la maladie herpetique Annales de Radiologie, Paris, 1974, Vol. XVII - No. 4, 317 - 325.
8. Lê Tan Vinh, Alison F. et Lelong M. — La maladie herpetique du nouveau-né (avec un cas personnel). Arch. franç Pédiat., 1955, 12, 233 - 242.
9. Miller D. R., Hanshaw J. B., O'Leary D. S. et Hnilicka J. V. — Fatal disseminated herpes simplex virus infection and hemorrhage in the neonate. J. Pediat., 1970, 76, 409-415.
10. Moses H. L. et Cheatman W. J. — The frequency and significance of human herpetic oesophagitis. An Autopsy Study Lab. Invest., 1963, 12, 663-669.
11. Nahmias A. J., Joscy W. E. et Naib Z. M. — Neonatal herpes simplex infection, Jama, 1967, E99, 164-169.
12. Nahmias A. J., Alford C. A. et Korones S. B. — Infection of the newborn with herpes virus hominis. In: Advance in Pediatrics, 17, 185-226. Chicago, Year Book Publish. Co., 1970.
13. Pettay O., Leinikki P., Donner M. et Lapinleimu K. — Herpes simplex virus infection in the newborn. Arch. Dis. Child., 1972, 47, 97-103.
14. Torphy D. E., Ray G. C., McAlister R. et Du N. H. — Herpes simplex virus infection in infants, a spectrum of disease. J. Pediat., 1970, 76, 405-408.